

στέψιν). *Κλέφτικος γάμος* (ὁ δι' ἀρπαγῆς τῆς νύμφης γινόμενος) κοιν. || Φρ. *Ἦρθε ἡ κόρη σὲ γάμο* (εἰς ἡλικίαν γάμου). *Γύφτικος γάμος* (ἐπὶ ἀκόσμου εὐθυμίας καὶ ταπεινῆς καὶ εὐτελοῦς ἐπιδείξεως). *Πᾶρ' τονε ἡ φέρ' τονε* 'ς τὸ γάμο σου νὰ σοῦ πῇ καὶ τοῦ χρόνου (ἐπὶ τοῦ ἀναρμόστως εὐχομένου, δηλ. τοῦ ἀγροίκου εὐχομένου εἰς τὸν νυμφευόμενον νὰ κάμῃ γάμον καὶ τὸ ἐπόμενο ἔτος). *Ὅλα μας ἀνάποδα κι ὁ γάμος τὴν Τετάρτη* (ἐπὶ συσσωρεύσεως ἀντιξίων περιστάσεων) κοιν.

Γάμος καὶ τσουκάλι | *θέλ' ἀνάγκασι μεγάλη* (ὅτι ὠρισμένοι ἐργασίαι ἔχουν ἀνάγκην μεγάλης ἐνεργητικότητος καὶ δραστηριότητος) Κεφαλλ. *Μὲ τὴν μὲν του θυγατέραν πέντε γάμους ἤκαμε* (ἐπὶ τῶν ὑποσχομένων εἰς πολλοὺς ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα) Κάρπ. *Τὰ τοῦ γάμου πρὶν τοῦ γάμου* (ὅτι ἐγκαίρως πρέπει νὰ μεριμνήσῃ τις περὶ τῶν ὧσων μέλει νὰ πράξῃ) Ἡπ. || Γνωμ. *Ὁ πρῶτος γάμος τοῦ Θεοῦ, ὁ δεύτερος τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ τρίτος τοῦ δαιμόνου* (κοινωνική ἀντίληψις περὶ τῆς ἠθικῆς ἀξίας τῶν τριῶν ἐπιτρεπομένων ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας γάμων) Κεφαλλ. Συνών. *ἄρμα (1) 1, ἄρμασία 1, ἄρμασμα ν, χαρά. 2) Ἡ γαμήλιος πομπή* Κεφαλλ. Πελοπ. (Κορινθ.) Θεσσ. Μακεδ. Πόντ. (Χαλδ.) Τσακων. κ. ἄ.: *Περνάει ὁ γάμος Κεφαλλ. Ἔρχεται - ξεκίνησε ὁ γάμος Κορινθ. Ἡ γάμους πααίρ' 'ς σ' ἐκκλησὰ κι σιφανώνοντι κ' ὕστιρα πααίρ' νι μὲ τὰ βιουλιά 'ς σ' ἄγουρὰ κι χουρεύουνι Θεσσ. Γάμους ποῦ δὲ φαίνιτι τώρᾳ τώρᾳ ἔρχιτι Μακεδ. β) Ἀποκρεάτικη συνοδεία μασκαρεμένων κατ' ἀπομίμησιν γαμήλιου πομπῆς ἐχούσης ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς τοὺς μελλονύμφους ἐστεμμένους μὲ κρομμύδια καὶ περιβεβλημένους ράκη Ἀθῆν. 3) Ἡ μετὰ τὴν στέψιν ἀκολουθοῦσα εὐωχία, τὸ γαμήλιον συμπόσιον κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.): *Εἴμαι καλεσμένος σὲ γάμο. Ἐκαμε ὁ δεῖνα γάμο καλὸ κοιν. Τὴν πῆρε χωρὶς γάμο ἄγν. τόπ. Γάμον κ' ἐποίηκεν* (δὲν ἔκαμε) Χαλδ. *Ψομὶ γὰ γάμον* (ἄρτος εἰδικῶς παρασκευαζόμενος διὰ τὸ τραπέζι τοῦ γάμου) Στερελλ. (Αἰτωλ.) || Φρ.*

Ἀπὸ τὸ γάμο ἔρχομαι καὶ τρέμω ἅπ' τὴν πείνα (ἐπὶ τῶν φιλαργύρων, οἱ ὅποιοι παραθέτουν γεῦμα εὐτελές καὶ ἀνεπαρκές) πολλαχ. *Ἐφαγα γάμον* (παρεκάθισα εἰς γαμήλιον τράπεζαν) Σάμ. *Ἡ νύφ' ἔχ' γάμον* (διασκέδασιν συνήθως τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου) Θεσσ. *Δὲν ἔφαγαν οὔτε τοῦ γάμου τὰ κομμάτια* (ἐπὶ συζύγων ταχέως ἐρχομένων εἰς ρῆξιν) ἄγν. τοπ. *Γάμος χοίρου* (κατ' ἀντίφρ. τὰ χοιροσφάγια, καθ' ἃ γίνεται οἰκογενειακὴ συγκέντρωσις καὶ εὐωχία) Ἀνδρ. Τήν. || Γνωμ. *Γάμος χωρὶς κριάρι καὶ πανηγύρι χωρὶς βιολιά δὲ γίνεται πολλαχ. || Παροιμ. Οὔτε γάμος ἄκλαντος οὔτε νεκρὸς ἀγέλαστος* (ὅτι θὰ τύχῃ καὶ κατὰ τὴν γαμήλιον εὐωχίαν νὰ προκληθοῦν θρῆνοι καὶ κατὰ τὴν κηδείαν γέλωτες) πολλαχ.

Ὅπου γάμους κι χαρὰ | τρέχα, Γιάννη, μασκαρὰ (ἐπὶ τῶν ἀπροσκήτως προσερχομένων εἰς συμπόσια καὶ διὰ τοῦτο γινομένων ὀχληρῶν) Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Ὅπου γάμος καὶ κλητὸν | κι Ἀζαρέας μὲ τὸ τζιμπόν' (συνών. τῇ προηγουμένῃ. *κλητὸν* = καλεσμένοι, *τζιμπόν'* = ἄσκαυλος) Χαλδ.

Ἀγάλη ἀγάλη τὰ τούμπανα κ' εἶναι φτωχὸς ὁ γάμος (ἐπὶ γάμου πενιχροῦ, κατὰ τὸν ὅποιον δὲν ἀρμόζουν αἱ ἐπιδείξεις) Πελοπ. 4) Διανομὴ ἄρτου εἰς τοὺς καλεσμένους τοῦ γάμου ἐμποτισμένου εἰς καρυδέλαιον ἢ φουντουκέλαιον Πόντ. (Κερασ.) 5) Ἡ οἰκία τοῦ γαμβροῦ κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς τελέσεως τοῦ γάμου Πόντ. (Κερασ.) 6) Ἡ οἰκία τῆς νύμφης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς

τελέσεως τοῦ γάμου Σκύρ.: *Πῆα νὰ δοῦ το' ἐγὼ τὸ γάμο τοαὶ λιμπίστηκα τὴν τάξι ποῦ 'χε τὸ κάθε πρᾶμα. Τό 'καμε τὸ σπῖτι σὰ γάμο* (εὐπρεπές, καθαρὸν).

γαμοστόλι τό, Πόντ. (Νικόπ.) **γαμοστόλ'** Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **γαμοστόλος**.

Γαμοστόλος, ὁ ἰδ.

γαμοστόλος ὁ, Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) **γαμόστολος** Πόντ. (Κοτύωρ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. **γαμοστόλος** = ὁ ἐτοιμάζων τὰ τοῦ γάμου. Περὶ τῆς λ. πβ. Ἀνθ. Παπαδόπ. ἐν Λεξικογρ. Δελτ. 1 (1939) 26.

Ἡ γαμήλιος πομπή ἔνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Ῥβασον, πετεινέ, Ῥβασον τὴ μέραν πέντε πέντε νὰ τρώῃ ἡ νύφε κι ὁ γαμπρὸν κι οὐλον ὁ γαμοστόλος (σχωπτικόν) Χαλδ.

Ὁξέαν ξύλον ἔκοψεν, τὴ δάφνης τὴν καρδίαν, ταμπούραν ἐκατώρθωνεν, ταμπούραν κατορθώνει... πῆγεν κι' αὐτὸς ἐπέζεψεν ἀπέσ' 'ς σὸν γαμοστόλον αὐτόθ. Συνών. **γαμοστόλι**, **νυφροστόλος**.

γαμούσοι οἱ, Χίος.

Πληθ. τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. **γαμούσις**, ὁ ἐκ τοῦ οὐσ. **γάμος** καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ούσις < ούσιος. Ἰδ. Κ' Ἀμαντ. ἐν Ἀθηνᾷ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ. 11.

1) Οἱ νεόνυμφοι. 2) Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν γαμήλιον πομπὴν καὶ συντρώγοντες κατὰ τὸ συμπόσιον τοῦ γάμου. Πβ. **γαμοφόροι**.

γαμοφόροι οἱ, Πόντ. (Οἰν.) Χίος

Πληθ. τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. **γαμοφόρος**, ὁ ἐκ τοῦ οὐσ. **γάμος** καὶ τοῦ ρ. **φέρω**. Πβ. Κ' Ἀμαντ. ἐν Ἀθηνᾷ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ. 11.

Πάντες οἱ προσκεκλημένοι εἰς γάμον. Πβ. **γαμούσοι**.

γαμόψωμο τό, ἀμαρτ. **γαμόψωμου** Θάσ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **γάμος** καὶ **ψωμί**.

Τὸ ψωμί τὸ ὅποιον κόπτουν ὑπερθεῖν τῆς κεφαλῆς τῆς νύμφης καθ' ἣν ὥραν ἐνδύεται τὴν γαμήλιον στολήν.

γάμπα ἡ, κοιν. **γάδα** πολλαχ. **γάμπα** Θράκ. κ. ἄ. **γάδα** Κύθν. Μύκ. Σῦρ. **ἄδα** Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gamba*, ὁ ἐκ τοῦ Ἑλλήν. *καμπή*. Ἰδ. *AMaidhof Neugr. Rückwand*, 8.

1) Τὸ ἀπὸ τοῦ γόνατος μέχρι τοῦ ἀστραγάλου μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, κνήμη κοιν. Συνών. **ἀρίδα 3**, **γαμπούνι**. 2) Μέγα ὑψηλὸν **καλαπόδι** διὰ τὰ μεγάλα ὑποδήματα Ἀθῆν. 3) Φύλλον ψάθας ἐμβαλλόμενον πρὸς ἔμφραξιν ρωγμῆς βαρελλίου εἴτε μεταξὺ βαρελλοσανίδων Ἀθῆν. Ναύστ.

γαμπαδάκι τό, Κρήτ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. **γαμπᾶς** διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - **άκι**.

Χειμερινὸν μάλλινόν ἐπανωφόριον μὲ κουκούλλαν.

γαμπαδάτος ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ θέμ. **γαμπᾶδες** πληθ. τοῦ οὐσ. **γαμπᾶς** καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - **άτος**.

Ὁ φορὼν ἐπανωφόριον, **γαμπᾶν**.

γαμπαλάκι τό, Ἀθῆν.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. **γαμπάλι** διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - **άκι**.

Μικρὸν **γαμπάλι**, ὁ ἰδ.

